

מר זוטא ועץ התפוחים

פעילות לצוות ההדרכה,

בעקבות הסיפור "מר זוטא ועץ התפוחים" מאת אורית רז בהוצאת ספריית פועלים.

לדיון בנושא התמודדות עם קשיים בעבודה החינוכית בקבוצה.

באדיבות אילנית שושן, מח"מ פנימיית "בית טף"

מטרות :

- דיון בקשיים העולים בעבודת ההדרכה החינוכית בקבוצות.
- שיתוף עמיתים ברעיונות לפתרונות בהתמודדות עם קשיים דומים.

חומרים:

- דפים בגודל A4
- צבעים
- הספר "מר זוטא ועץ התפוחים"

מהלך הפעילות :

א. מחלקים לצוות דפים וצבעים, כל משתתף מתבקש לצייר עץ שמייצג אותו – אם היית עץ, איזה עץ היית?

ב. מפזרים את כל הציורים במרכז המעגל – כל משתתף בוחר ציור ומנסה לנחש של מי הציור.

המדריך שהציור שלו, מוזמן לספר עליו קצת.

ג. קוראים את הסיפור "מר זוטא ועץ התפוחים – עד המשפט "אבל העץ בכל זאת לא זז ממקומו"

בחלקו זה של הסיפור מסופר על מר זוטא – אשר בגינתו עץ גדול ויבש שהכעיס אותו מאד. מר זוטא ניסה להיפטר ממנו בכל דרך, אך ללא הצלחה. מר זוטא מתוסכל וכועס מאד על העץ היבש שממאן להיעלם מגינתו.

ד. עוצרים את הסיפור. המנחה מבקש מהמשתתפים לחשוב על קושי שהם חווים בתחום הפעילות החינוכית בקבוצה. קושי מתסכל ומעכב ומזמין אותם להגדיר ולשתף, כל אחד בקושי שלו. בשלב זה רק מגדירים את הקושי, עדיין לא דנים בפתרונות.

ה. ממשיכים לקרוא את הסיפור אשר בו מסופר על החלטתו של מר זוטא לגדל פרחים וירקות בגינתו. לשם כך הוא משקה ומטפח את סביבת העץ מבלי להיות מודע לכך שהטיפול והטיפול מאוששים גם את העץ היבש והמכוער. הוא מבלבל ונותן פירות מתוקים.

ו. נחדד ונאמר כי חלק זה של הסיפור מזמין אותנו להתבונן מחדש בקשיים. הקושי יושב בדרך כלל בנקודה שחוסמת את ההתקדמות שלנו. אנחנו עסוקים בהיבטים המגבילים והמקוממים של הקושי. דווקא בנקודה זו, שינו של מבט יכול לחולל צמיחה חיובית. עבודת ההדרכה בכלל והפעילות החינוכיות בפרט מחייבות אותנו כאנשי חינוך לבחון את סל הערכים שאותו אנו רוצים וצריכים להעביר לחניכים. קושי ותסכול הם חלקים טבעיים הקיימים בכל תהליך של צמיחה והתפתחות. מר זוטא מלמד אותנו את הדרך לטפל בקשיים – באמצעות חשיבה חיובית וטיפול.

מר זוטא פנה מהלך הרוח הנרגן, המובס והמתוסכל והחל בתהליך חיובי להצמיח משהו אחר. מתוך תהליך זה, שהניב סיפוק רב, התרחש גם השינוי המפתיע בעץ שהפך ממקור לתסכול להצלחה מבלבלת.

דרך המסר של הסיפור ננסה להגדיר שוב את הקושי שהעלינו והפעם ננסה לחשוב כיצד ניתן להתמודד איתו ברוח המסר שמעביר הספר.

זה המקום לחבר את הצוות גם למפגשים

האישיים עם המח"מ, לשתף בקשיים ולמצוא את הדרך הטובה

ביותר להתמודד עם משימת העברת הפעילות בקבוצה, בדרך הטובה ביותר.

ז. ניקח את העצים המצוירים של כולם ונתלה אותם יחד על לוח או בריסטול גדול. נקרא לסיום את הקטע הבא העוסק בחיבור שבין ט"ו בשבט לחינוך.

כי האדם אף השלמה

דרך ההתבוננות בטבע ניתן ללמוד על החינוך ומטרותיו.

רבי אלימלך מדינוב זצ"ל כותב בספרו "בני יששכר" :

בזמן ראשית הצמיחה , ט"ו בשבט אנו מתפללים על האתרוג – אותו אתרוג עליו נברך בסוכות .

ללמדנו את חשיבות הצבת המטרה לתהליך החינוכי .

אנו מתחילים את הדרך בידיעה כי כל ילד הוא "אתרוג" בבחינת החשיבות והייחוד שלו .

ועדיין – יש לזכור כי מגרעין של תפוז , לעולם לא יצמח עץ של תפוחים.

וכל ילד צריך לחנך תוך ידיעה מתמדת שהוא העומד מולנו, יחיד ומיוחד הוא.

בהשקיה וטיפוח מתמיד, ילבלב ויצמיח פירות משובחים.